Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 282/2011

af 15. marts 2011

om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

(omarbejdning)

(EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Rådets forordning (EU) nr. 967/2012 af 9. oktober 2012	L 290	1	20.10.2012
►M2	Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 af 7. oktober 2013	L 284	1	26.10.2013
►M3	Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/2459 af 5. december 2017	L 348	32	29.12.2017
►M4	Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1912 af 4. december 2018	L 311	10	7.12.2018

▼B

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 282/2011

af 15. marts 2011

om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

(omarbejdning)

KAPITEL I

GENSTAND

Artikel 1

Ved denne forordning træffes foranstaltninger til gennemførelse af visse bestemmelser i afsnit I-V og VII-XII i direktiv 2006/112/EF.

KAPITEL II

ANVENDELSESOMRÅDE

(AFSNIT I I DIREKTIV 2006/112/EF)

Artikel 2

Følgende betragtes ikke som erhvervelse af varer inden for Fællesskabet, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF:

a) en ikke-afgiftspligtig persons overførsel af et nyt transportmiddel som led i flytning af bopæl, forudsat at det på leveringstidspunktet ikke var muligt at anvende fritagelsen i artikel 138, stk. 2, litra a), i direktiv 2006/112/EF

b) en ikke-afgiftspligtig persons tilbageførsel af et nyt transportmiddel til den medlemsstat, hvorfra det oprindelig blev leveret til denne i henhold til fritagelsen i artikel 138, stk. 2, litra a), i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 3

Følgende ydelser er ikke afgiftspligtige, hvis leverandøren godtgør, at det leveringssted, der er fastsat i overensstemmelse med kapitel V, afdeling 4, underafdeling 3 og 4, i denne forordning, er beliggende uden for Fællesskabet, jf. dog artikel 59a, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF:

a) fra den 1. januar 2013, den ydelse, der er omhandlet i artikel 56, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2006/112/EF

b) fra den 1. januar 2015, de ydelser, der er anført i artikel 58 i direktiv 2006/112/EF

▼B

c) de ydelser, der er anført i artikel 59 i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 4

En afgiftspligtig person, der i henhold til artikel 3 i direktiv 2006/112/EF har ret til ikke at blive pålagt afgifter ved erhvervelse af varer inden for Fællesskabet, beholder denne rettighed, når vedkommende i henhold til artikel 214, stk. 1, litra d) eller e), i nævnte direktiv tildeles et momsregistreringsnummer for de modtagne ydelser, som vedkommende skal betale moms af, eller for de ydelser, som vedkommende selv har leveret inden for en anden medlemsstats område, og for hvilke alene modtageren er betalingspligtig for momsen.

Hvis denne afgiftspligtige person meddeler dette momsregistreringsnummer til en leverandør i forbindelse med erhvervelse af varer inden for Fællesskabet, anses vedkommende dog for at have udnyttet valgmuligheden i artikel 3, stk. 3, i nævnte direktiv.

KAPITEL III

AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER

(AFSNIT III I DIREKTIV 2006/112/EF)

Artikel 5

En europæisk økonomisk firmagruppe, der er stiftet i henhold til forordning (EØF) nr. 2137/85, og som leverer varer eller ydelser mod vederlag til sine medlemmer eller tredjemænd, er en afgiftspligtig person i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF.

KAPITEL IV

AFGIFTSPLIGTIGE TRANSAKTIONER

(ARTIKEL 24-29 I DIREKTIV 2006/112/EF)

Artikel 6

1. Ved restaurant- og cateringydelser forstås levering af fødevarer eller drikkevarer, også tilberedte, eller begge dele til human konsum, tillige med levering af de støtteydelser, der kræves, for at varerne umiddelbart kan konsumeres. Levering af fødevarer eller drikkevarer eller begge dele er kun en enkelt del af et hele, som overvejende består af ydelser. Ved restaurantydelser forstås levering af sådanne ydelser hos leverandøren, og ved cateringydelser forstås levering af sådanne ydelser andre steder end hos leverandøren.

2. Levering af fødevarer eller drikkevarer, eller begge dele, også tilberedte, uanset om transport er inkluderet, men uden andre støtteydelser, betragtes ikke som restaurant- og cateringydelser som omhandlet i stk. 1.

▼**M2**

Artikel 6a

1. Teleydelser i henhold til artikel 24, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF omfatter især følgende:

a) faste og mobile telefoniydelser til transmission og kobling af tale, data og video, herunder telefoniydelser med en billeddannelseskomponent (videotelefoni)

b) telefoniydelser via internettet, herunder internettelefoni (VoIP)

c) voicemail, ventende opkald, viderestilling af opkald, opkaldsidentifikation, trevejsopkald og andre opkaldsstyringstjenester

d) personsøgetjenester

e) audiotekstjenester

f) fax, telegraf og telex

g) adgang til internettet, herunder World Wide Web

h) private nettilslutninger med telekommunikationsforbindelser, der udelukkende er til brug for kunden.

2. Teleydelser som omhandlet i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF omfatter ikke følgende:

a) elektronisk leverede ydelser

b) radio- og tv-spredningstjenester.

Artikel 6b

1. Radio- og tv-spredningstjenester omfatter ydelser bestående af audioindhold og audiovisuelt indhold som f.eks. radio- eller tv-programmer, der via kommunikationsnet udbydes til offentligheden af en medietjenesteudbyder og henhører under dennes redaktionelle ansvar med det formål, at de samtidig kan høres eller ses, på grundlag af en programoversigt.

2. Stk. 1 omfatter navnlig følgende:

a) radio- eller tv-programmer, der transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net

b) radio- eller tv-programmer, der distribueres via internettet eller et lignende elektronisk net (IP-streaming), hvis de spredes, samtidig med at de transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.

▼M2

3. Stk. 1 omfatter ikke følgende:

a) teleydelser

b) elektronisk leverede ydelser

c) oplysninger om bestemte on-demand-programmer

d) overførsel af rettigheder til radio- og tv-spredning eller -transmission

e) leje af teknisk udstyr eller faciliteter til at modtage radio- og tv-spredning

f) radio- eller tv-programmer via internettet eller et lignende elektronisk net (IP-streaming), medmindre de spredes samtidig med, at de transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.

▼B

Artikel 7

1. »Elektronisk leverede ydelser« som omhandlet i direktiv 2006/112/EF omfatter ydelser, der leveres via internettet eller et elektronisk net, og hvis egenart gør leveringen deraf hovedsagelig automatiseret, og som kun involverer minimal menneskelig indgriben og ikke har nogen levedygtighed uden informationsteknologi.

2. Stk. 1 omfatter navnlig følgende:

a) levering af digitaliserede produkter i almindelighed, herunder software og ændringer eller opgradering af software

b) ydelser, som placerer eller støtter en virksomhed eller person på et elektronisk net, såsom et netsted eller en netside

c) ydelser, der automatisk genereres fra en computer via internettet eller et elektronisk net som svar på et specifikt datainput fra aftageren

d) overdragelse mod vederlag af retten til at sælge en vare eller en ydelse via et netsted, der fungerer som online markedsplads, hvor de potentielle købere afgiver tilbud automatisk, og hvor parterne underrettes om gennemførelsen af et salg via en e-mail, der automatisk genereres fra en computer

e) internetservicepakker, hvor telekommunikationskomponenten er en sekundær og underordnet del (dvs. pakker, der går ud over den blotte internetadgang, og som omfatter andre elementer, som f.eks. sider, der giver adgang til nyheder, meteorologiske oplysninger og turistoplysninger, spil, webhosting, adgang til onlinedebatter osv.)

▼B

f) de i bilag I anførte ydelser.

▼M2

3. Stk. 1 omfatter ikke følgende:

a) radio- og tv-spredningstjenester

▼B

b) teletjenester

c) varer, der bestilles og behandles elektronisk

d) cd-rom'er, disketter og lignende materielle medier

e) tryksager såsom bøger, nyhedsbreve, aviser og tidsskrifter

f) cd'er og audiokassetter

g) videokassetter og dvdspil på cder

h) spil på cd-rom

i) ydelser leveret af fagfolk såsom advokater og finanskonsulenter, der rådgiver kunderne via e-mail

j) undervisningsydelser, når undervisningen forestås af en lærer via internettet eller et elektronisk net (dvs. via fjernadgang)

k) fysiske offlinereparationsydelser vedrørende edb-udstyr

l) offlinedatalagringsydelser

m) annoncering, f.eks. i aviser, på plakater og på tv

n) servicetelefontjenester

o) undervisningsydelser, der udelukkende omfatter korrespondancekurser, f.eks. brevkurser

p) konventionelle auktionsydelser, der forudsætter direkte menneskelig indgriben, uanset hvordan buddene afgives

▼M2

_____

t) billetter til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende reserveret online

u) hotelindkvartering, biludlejning, restaurantydelser, passagertransport eller lignende ydelser reserveret online.

▼B

Artikel 8

Når en afgiftspligtig person blot samler de forskellige dele af en maskine, som alle er leveret til denne af kunden, er denne transaktion en ydelse, jf. artikel 24, stk. 1, i direktiv 2006/112/EØF.

Artikel 9

Salg af en option, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 135, stk. 1, litra f), i direktiv 2006/112/EF, er en ydelse, jf. artikel 24, stk. 1, i nævnte direktiv. En sådan ydelse er adskilt fra de underliggende transaktioner, som ydelserne knytter sig til.

▼M2

Artikel 9a

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 28 i direktiv 2006/112/EF formodes det, hvis elektronisk leverede ydelser leveres via et telenet, en grænseflade eller en portal som f.eks. en markedsplads for applikationer, at en afgiftspligtig person, som deltager i denne levering, handler i eget navn, men for udbyderen af disse ydelsers regning, medmindre denne udbyder udtrykkeligt er angivet som leverandør af denne afgiftspligtige person, og dette afspejles i de kontraktlige aftaler mellem parterne.

For at udbyderen af elektronisk leverede ydelser kan anses for at være udtrykkeligt angivet som leverandør af disse ydelser af den afgiftspligtige person, skal følgende betingelser være opfyldt:

a) Den faktura, som er udstedt eller stillet til rådighed af hver enkelt afgiftspligtig person, der deltager i leveringen af de elektronisk leverede ydelser, skal identificere sådanne ydelser og leverandøren heraf.

b) Den regning eller kvittering, der udstedes til eller stilles til rådighed for kunden, skal identificere de elektronisk leverede ydelser og leverandøren heraf.

En afgiftspligtig person, der i forbindelse med levering af elektronisk leverede ydelser godkender, at kunden afkræves betaling eller leveringen af ydelserne eller fastsætter de almindelige leveringsbetingelser, har i forbindelse med anvendelsen af dette stykke ikke lov til udtrykkeligt at angive en anden person som leverandør af de pågældende ydelser.

2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse, når telefoniydelser via internettet, herunder internettelefoni (VoIP), leveres via et telenet, en grænseflade eller en portal som f.eks. en markedsplads for applikationer og på samme betingelser som i det nævnte stykke.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på afgiftspligtige personer, der alene behandler betalinger i forbindelse med elektronisk leverede ydelser eller telefoniydelser via internettet, herunder internettelefoni

▼M2

(VoIP), og som ikke deltager i leveringen af de pågældende elektronisk leverede ydelser eller telefoniydelser.

▼B

KAPITEL V

STEDET FOR AFGIFTSPLIGTIGE TRANSAKTIONER

AFDELING 1

Begreber

Artikel 10

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 44 og 45 i direktiv 2006/112/EF forstås ved det sted, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, det sted, hvor virksomheden har sit hovedkontor.

2. Når det sted, der er omhandlet i stk. 1, skal fastlægges, tages der hensyn til, hvor væsentlige beslutninger vedrørende den almindelige drift af virksomheden træffes, hvor virksomheden har sit vedtægtsmæssige hjemsted, og hvor virksomhedens ledelse mødes.

Hvis disse kriterier ikke gør det muligt at fastlægge hjemstedet for den økonomiske virksomhed med sikkerhed, er det sted, hvor vigtige beslutninger vedrørende den almindelige drift af virksomheden træffes, det afgørende kriterium.

3. En postadresse alene kan ikke betragtes som hjemstedet for en afgiftspligtig persons økonomiske virksomhed.

Artikel 11

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 44 i direktiv 2006/112/EF forstås ved »fast forretningssted« et forretningssted bortset fra det i artikel 10 i denne forordning nævnte hjemsted for den økonomiske virksomhed, der kendetegnes ved en tilstrækkelig permanent karakter og passende struktur med hensyn til de menneskelige og tekniske midler, således at det kan modtage og anvende de ydelser, som dette forretningssted får leveret, til egne formål.

2. Med henblik på anvendelsen af følgende artikler forstås ved »fast forretningssted« et forretningssted bortset fra det i artikel 10 i denne forordning nævnte hjemsted for den økonomiske virksomhed, der kendetegnes ved en tilstrækkelig permanent karakter og passende struktur med hensyn til de menneskelige og tekniske midler, således at det kan præstere de ydelser, som det leverer:

a) artikel 45 i direktiv 2006/112/EF

b) fra den 1. januar 2013, artikel 56, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF

c) indtil den 31. december 2014, artikel 58 i direktiv 2006/112/EF

▼B

d) artikel 192a i direktiv 2006/112/EF.

3. Et momsregistreringsnummer er ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at en afgiftspligtig person kan betragtes som havende et fast forretningssted.

Artikel 12

Med henblik på anvendelsen af direktiv 2006/112/EF forstås ved »bopæl« den adresse, der for en fysisk person er indført i folkeregistret eller et andet lignende register, uanset om vedkommende er afgiftspligtig eller ej, eller den adresse, som den pågældende har opgivet til de berørte skattemyndigheder, medmindre der er bevis for, at denne adresse ikke afspejler de virkelige omstændigheder.

Artikel 13

Ved »sædvanligt opholdssted« som omhandlet i direktiv 2006/112/EF forstås det sted, hvor en fysisk person, uanset om vedkommende er afgiftspligtig eller ej, normalt bor som følge af personlig og erhvervsmæssig tilknytning.

Hvis den erhvervsmæssige tilknytning er forbeholdt et andet land end det land, hvor vedkommende har den personlige tilknytning, eller hvis der ikke er nogen erhvervsmæssig tilknytning, er det den personlige tilknytning hidrørende fra snævre bånd mellem den pågældende og det sted, hvor vedkommende bor, der lægges til grund for fastlæggelsen af det sædvanlige opholdssted.

▼M2

Artikel 13a

Det sted, hvor en ikkeafgiftspligtig juridisk person er etableret, jf. artikel 56, stk. 2, første afsnit, og artikel 58 og 59 i direktiv 2006/112/EF, er

a) det sted, hvor denne har sit hovedkontor, eller

b) ethvert andet forretningssted kendetegnet ved en tilstrækkelig permanent karakter og passende struktur med hensyn til de menneskelige og tekniske midler, således at det kan modtage og anvende de ydelser, som dette forretningssted får leveret, til egne formål.

Artikel 13b

I forbindelse med anvendelsen af direktiv 2006/112/EF anses følgende for at være »fast ejendom«:

a) enhver specifik del af jorden, på eller under jordoverfladen, som kan ejes eller besiddes

b) enhver bygning eller ethvert bygningsværk, der er fastgjort til eller i jorden, over eller under havoverfladen, og som ikke let kan demonteres eller flyttes

▼M2

c) ethvert element, der er installeret og som udgør en integrerende del af en bygning eller et bygningsværk, uden hvilket den pågældende bygning eller det pågældende bygningsværk er ufuldstændig(t), f.eks. døre, vinduer, tage, trapper og elevatorer

d) ethvert element, udstyr eller maskine, der permanent er installeret i en bygning eller et bygningsværk, og som ikke kan flyttes, uden at bygningen eller bygningsværket ødelægges eller ændres.

▼B

AFDELING 2

Leveringsstedet for varer

(Artikel 31-39 i direktiv 2006/112/EF)

Artikel 14

Når den tærskel, der anvendes af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 34 i direktiv 2006/112/EF, overskrides i løbet af et kalenderår, ændrer artikel 33 i nævnte direktiv ikke stedet for levering af andre varer end punktafgiftspligtige varer, som er foretaget i løbet af samme kalenderår, inden medlemsstatens tærskel for det løbende kalenderår blev overskredet, forudsat at nedenstående betingelser er opfyldt:

a) leverandøren har ikke udnyttet valgmuligheden i artikel 34, stk. 4, i nævnte direktiv

b) værdien af de leverede varer har ikke overskredet tærsklen i det foregående kalenderår.

Derimod ændrer artikel 33 i direktiv 2006/112/EF stedet for følgende leverancer i den medlemsstat, hvortil varerne ankommer efter forsendelse eller transport:

a) den leverance af varer, hvorved medlemsstatens tærskel blev overskredet i løbet af samme kalenderår

b) alle efterfølgende leverancer af varer foretaget i denne medlemsstat i samme kalenderår

c) leverancer af varer foretaget i denne medlemsstat i kalenderåret efter det kalenderår, hvori den i litra a) omhandlede overskridelse fandt sted.

Artikel 15

Den strækning, som transportmidlet har tilbagelagt, er bestemmende for, hvilken del af personbefordringen, der har fundet sted i Fællesskabet, jf. artikel 37 i direktiv 2006/112/EF, og ikke den strækning, som hver passager har tilbagelagt.

▼B

AFDELING 3

Stedet for erhvervelse af varer inden for Fællesskabet

(Artikel 40, 41 og 42 i direktiv 2006/112/EF)

Artikel 16

Den medlemsstat, hvortil varerne ankommer efter forsendelse eller transport, og hvor der er foretaget en erhvervelse af varer inden for Fællesskabet i henhold til artikel 20 i direktiv 2006/112/EF, udøver sin kompetence til at pålægge moms, uanset den momsbehandling af transaktionen, der er foretaget i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne er påbegyndt.

En eventuel anmodning fra vareleverandøren om tilpasning af den moms, denne har faktureret og angivet i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne er påbegyndt, behandles i denne medlemsstat i henhold til dens egne regler.

AFDELING 4

Leveringsstedet for ydelser

(Artikel 43-59 i direktiv 2006/112/EF)

Underafdeling 1

Kundens status

Artikel 17

1. Hvis leveringsstedet for ydelser afhænger af, hvorvidt kunden er en afgiftspligtig eller ikke-afgiftspligtig person, fastlægges kundens status på grundlag af artikel 9-13 og artikel 43 i direktiv 2006/112/EF.

2. En ikke-afgiftspligtig juridisk person, der er momsregistreret, eller som skal momsregistreres i henhold til artikel 214, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF fordi vedkommendes erhvervelser af varer inden for Fællesskabet er momspligtige eller fordi vedkommende har benyttet muligheden for at være momspligtig af disse transaktioner, er en afgiftspligtig person, jf. artikel 43 i nævnte direktiv.

Artikel 18

1. Medmindre leverandøren har fået andet oplyst, kan vedkommende tage kundens status som afgiftspligtig person for givet, når kunden er etableret i Fællesskabet:

a) hvis kunden har meddelt leverandøren sit personlige momsregistreringsnummer, og leverandøren har fået bekræftet gyldigheden af dette registreringsnummer og af det dertil knyttede navn og den dertil knyttede adresse i overensstemmelse med artikel 31 i Rådets forordning nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift ([1])

([1]) EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1.

▼B

b) hvis kunden endnu ikke har modtaget et personligt momsregistreringsnummer, men meddeler leverandøren, at vedkommende har ansøgt om at få et, såfremt leverandøren får enhver anden dokumentation, som viser, at kunden er en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der skal momsregistreres, og i rimeligt omfang verificerer de oplysninger, kunden har meddelt, efter de normale kommercielle sikkerhedsprocedurer herunder vedrørende kontrol af identitet eller betaling.

2. Medmindre leverandøren har fået andet oplyst, kan denne tage det for givet, at en kunde, der er etableret i Fællesskabet, har status som ikke-afgiftspligtig, når leverandøren kan dokumentere, at kunden ikke har meddelt denne sit personlige momsregistreringsnummer.

▼M2

Leverandøren af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektronisk leverede ydelser kan dog, uanset om han har modsatrettet information, betragte en kunde, der er etableret i Fællesskabet, som en ikke-afgiftspligtig person, så længe den pågældende kunde ikke har meddelt ham sit individuelle momsregistreringsnummer.

▼B

3. Medmindre leverandøren har fået andet oplyst, kan denne tage det for givet, at en kunde, der er etableret uden for Fællesskabet, har status som afgiftspligtig:

a) hvis leverandøren fra kunden får en attest, der er udstedt af kundens skattemyndigheder til bekræftelse af, at kunden udøver økonomiske aktiviteter, der berettiger denne til at få momsen refunderet, jf. Rådets direktiv 86/560/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område ([1])

b) hvis leverandøren, hvis kunden ikke er i besiddelse af denne attest, er i besiddelse af det momsregistreringsnummer eller et lignende nummer, som kunden har fået tildelt af etableringslandet, og som anvendes til identifikation af virksomheder, eller enhver anden dokumentation, som viser, at kunden er afgiftspligtig, og hvis leverandøren i rimeligt omfang verificerer de oplysninger, kunden har meddelt, efter de normale kommercielle sikkerhedsprocedurer, herunder vedrørende kontrol af identitet eller betaling.

Underafdeling 2

Kundens egenskab

Artikel 19

Med henblik på anvendelsen af reglerne om leveringsstedet for ydelser i artikel 44 og 45 i direktiv 2006/112/EF kan en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der betragtes som afgiftspligtig,

([1]) EFT L 326 af 21.11.1986, s. 40.

▼B

som modtager ydelser, der udelukkende er til privat brug, herunder til sit personales private brug, anses for at være en ikke-afgiftspligtig person.

Medmindre leverandøren har fået andet oplyst, f.eks. om de leverede ydelsers art, kan denne tage det for givet, at ydelserne er bestemt til kundens økonomiske aktiviteter, såfremt kunden i denne forbindelse har meddelt sit personlige momsregistreringsnummer.

Når en given ydelse er bestemt både til privat brug, herunder til kundens personales private brug, og til økonomiske aktiviteter, er leveringen af denne ydelse udelukkende omfattet af artikel 44 i direktiv 2006/112/EF, forudsat at der ikke er tale om misbrug.

Underafdeling 3

Kundens etableringssted

Artikel 20

Hvis der leveres ydelser omfattet af artikel 44 i direktiv 2006/112/EF til en afgiftspligtig person eller til en ikke-afgiftspligtig juridisk person, som betragtes som afgiftspligtig, og denne afgiftspligtige person kun er etableret i ét land eller i mangel af et hjemsted for den økonomiske virksomhed eller fast forretningssted har sin bopæl og sit sædvanlige opholdssted i kun ét land, er denne ydelse afgiftspligtig i dette land

Leverandøren fastsætter dette sted på grundlag af oplysninger fra kunden, som leverandøren verificerer efter normale kommercielle sikkerhedsprocedurer, herunder vedrørende kontrol af identitet eller betaling.

Disse oplysninger kan omfatte det momsregistreringsnummer, som er udstedt af den medlemsstat, hvor kunden er etableret.

Artikel 21

Hvis der leveres ydelser omfattet af artikel 44 i direktiv 2006/112/EF til en afgiftspligtig person eller til en ikke-afgiftspligtig juridisk person, som betragtes som en afgiftspligtig person, og den afgiftspligtige person er etableret i mere end et land, er denne ydelse afgiftspligtig i det land, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed.

Leveres ydelsen imidlertid til den afgiftspligtige persons faste forretningssted, som er beliggende et andet sted end der, hvor kunden har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, er denne ydelse afgiftspligtig der, hvor dette faste forretningssted, der modtager denne ydelse og benytter den til eget formål, befinder sig.

▼B

Har den afgiftspligtige person ikke noget hjemsted for den økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted er ydelsen afgiftspligtig der, hvor den afgiftspligtige person har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

Artikel 22

1. For at fastlægge kundens faste forretningssted, som ydelsen leveres til, undersøger leverandøren den leverede ydelses art og anvendelse.

Hvis arten og anvendelsen af ydelsen ikke gør det muligt for leverandøren at identificere det faste forretningssted, som ydelsen leveres til, tager denne ved fastlæggelsen af dette faste forretningssted navnlig hensyn til om leveringskontrakten, ordresedlen og det momsregistreringsnummer, der er tildelt af kundens medlemsstat, og som er meddelt af kunden, angiver det faste forretningssted som modtager af ydelsen, og om det faste forretningssted er den enhed, der betaler for ydelsen.

Hvis det ikke er muligt at fastlægge kundens faste forretningssted, som ydelsen leveres til, i henhold til dette stykkes første og andet afsnit, eller hvis der leveres ydelser omfattet af artikel 44 i direktiv 2006/112/EF til en afgiftspligtig person i henhold til en kontrakt, som dækker en eller flere ydelser, der forbruges på en ikke nærmere bestemt måde og i et ikke nærmere defineret omfang, har leverandøren ret til at betragte ydelsernes leveringssted som det sted, hvor kunden har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed.

2. Anvendelsen af denne artikel berører ikke kundens forpligtelser.

Artikel 23

1. Hvis der fra den 1. januar 2013 leveres ydelser, jf. artikel 56, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2006/112/EF, som er afgiftspligtige, der hvor kunden er etableret, eller i mangel af et sådant etableringssted, der, hvor kunden har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, fastsætter leverandøren dette sted på grundlag af faktuelle oplysninger fra kunden, som leverandøren verificerer efter normale kommercielle sikkerhedsprocedurer som f.eks. vedrørende kontrol af identitet eller betaling.

2. Hvis der leveres ydelser, jf. artikel 58 og 59 i direktiv 2006/112/EF, som er afgiftspligtige der, hvor kunden er etableret, eller i mangel af et sådant sted der, hvor kunden har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, fastsætter leverandøren dette sted på grundlag af faktuelle oplysninger fra kunden, som leverandøren verificerer efter normale kommercielle sikkerhedsprocedurer som f.eks. vedrørende kontrol af identitet eller betaling.

▼M2

Artikel 24

Hvis ydelser, der er omfattet af artikel 56, stk. 2, første afsnit, eller artikel 58 og 59 i direktiv 2006/112/EF, leveres til en ikkeafgiftspligtig

▼M2

person, der er etableret i mere end et land, eller som har bopæl i et land og sædvanligt opholdssted i et andet, prioriteres:

a) i tilfælde af en ikkeafgiftspligtig juridisk person det sted, der henvises til i litra a) i denne forordnings artikel 13a, medmindre der er bevis for, at tjenesteydelsen anvendes på det forretningssted, der henvises til i litra b) i den pågældende artikel

b) i tilfælde af en fysisk person dennes sædvanlige opholdssted, medmindre der er bevis for, at ydelsen anvendes på personens bopæl.

Underafdeling 3a

Formodninger om kundens etableringssted

Artikel 24a

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 44, 58 og 59a i direktiv 2006/112/EF formodes det, hvis en leverandør af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektronisk leverede ydelser leverer disse ydelser på et sted som f.eks. en telefonboks, en telefonkiosk, et wi-fi-hotspot, en internetcafé, en restaurant eller en hotellobby, hvor ydelsens modtagers fysiske tilstedeværelse på dette sted er nødvendig for, at den pågældende ydelse kan leveres til ham af denne leverandør, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted det pågældende sted, og at ydelsen rent faktisk benyttes eller udnyttes dér.

2. Hvis det sted, der er nævnt i denne artikels stk. 1, er om bord på et skib, et luftfartøj eller et tog, som foretager personbefordring, som finder sted inden for Fællesskabet i henhold til artikel 37 og 57 i direktiv 2006/112/EF, er det land, hvor kunden er etableret, afgangslandet for personbefordringen.

▼M3

Artikel 24b

Med henblik på anvendelsen af artikel 58 i direktiv 2006/112/EF formodes det, hvis teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektronisk leverede ydelser leveres til en ikkeafgiftspligtig person:

a) via hans fastnetlinje, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted på det sted, hvor fastnetlinjen er installeret

b) via mobilnet, at stedet, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, er det land, der identificeres af den mobile landekode på det SIM-kort, som benyttes på tidspunktet for modtagelsen af de pågældende ydelser

c) som kræver, at der bruges en dekoder eller lignende anordning eller et dekoderkort, og hvor der ikke benyttes en fastnetlinje, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted det

▼M3

sted, hvor denne dekoder eller lignende anordning befinder sig, eller, hvis dette sted ikke kendes, det sted, hvortil dekoderkortet er sendt med henblik på anvendelse dér

d) under andre omstændigheder end dem, der er nævnt i artikel 24a og i denne artikels litra a), b) og c), at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted det sted, der er fastlagt som sådant af leverandøren på grundlag af to separate beviser, der ikke er indbyrdes modstridende, som anført i artikel 24f i denne forordning.

Med forbehold af stk. 1, litra d), formodes det ved levering af ydelser, der falder ind under dette litra, hvor den samlede værdi af sådanne ydelser uden moms, som leveres af en afgiftspligtig person fra dennes hjemsted for den økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted i en medlemsstat, ikke overstiger 100 000 EUR eller en tilsvarende værdi i national valuta i det indeværende og det forudgående kalenderår, at kunden er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted på det sted, som leverandøren har udpeget på grundlag af et enkelt bevis leveret af en anden person, der er involveret i leveringen af ydelserne, end leverandøren eller kunden som anført i artikel 24f, litra a)-e).

Hvis den tærskel, der er omhandlet i stk. 2, overskrides inden for et kalenderår, finder nævnte stykke ikke anvendelse fra og med dette tidspunkt og frem til det tidspunkt, hvor betingelserne i stk. 2 atter er opfyldt.

Den tilsvarende værdi i national valuta af beløbet beregnes ved at anvende den vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank offentliggør på datoen for vedtagelse af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/2459 ([1]).

▼M2

Artikel 24c

Med henblik på anvendelsen af artikel 56, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF formodes det, hvis der leveres anden udlejning af transportmidler end korttidsudlejning til en ikkeafgiftspligtig person, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted det sted, der er fastlagt som sådant af leverandøren på grundlag af to separate beviser, der ikke er indbyrdes modstridende, som anført i artikel 24e i denne forordning.

Underafdeling 3b

Afvisning af formodninger

Artikel 24d

1. Såfremt en leverandør leverer en ydelse opført i artikel 58 i direktiv 2006/112/EF, kan han afvise en formodning omtalt i artikel 24a

([1]) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/2459 af 5 december 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 348 af 29.12.2017, s. 32).

▼M2

eller i artikel 24b, litra a, b) eller c), i denne forordning, på grundlag af tre separate beviser, der ikke er indbyrdes modstridende, og som angiver, at kunden er etableret, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted et andet sted.

2. En skattemyndighed kan afvise formodninger, der er fremsat i henhold til artikel 24a, 24b eller 24c, når der er tegn på fejlagtig anvendelse eller misbrug fra leverandørens side.

Underafdeling 3c

Bevis for fastlæggelsen af kundens etableringssted og afvisning af formodninger

Artikel 24e

Ved anvendelse af reglerne i artikel 56, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF og med henblik på at opfylde kravene i artikel 24c i denne forordning, tjener navnlig følgende som bevis:

a) kundens faktureringsadresse

b) bankoplysninger som f.eks. det sted, hvor den bankkonto, der anvendes til betaling, befinder sig, eller den pågældende banks faktureringsadresse for kunden

c) registreringsoplysningerne for det transportmiddel, der lejes af kunden, hvis registreringen af det pågældende transportmiddel er påkrævet det sted, hvor det anvendes, eller andre lignende oplysninger

d) andre kommercielt relevante oplysninger.

Artikel 24f

Ved anvendelse af reglerne i artikel 58 i direktiv 2006/112/EF og med henblik på at opfylde kravene i artikel 24b, litra d), eller artikel 24d, stk. 1, i denne forordning tjener navnlig følgende som bevis:

a) kundens faktureringsadresse

b) internetadressen (IP-adressen) for den anordning, der anvendes af kunden, eller enhver form for geolokaliseringsmetode

c) bankoplysninger som f.eks. det sted, hvor den bankkonto, der anvendes til betaling, befinder sig, eller den pågældende banks faktureringsadresse for kunden

d) den mobile landekode (MCC) for den internationale identitet for mobilabonnent (IMSI), der er lagret på det abonnentidentitetsmodul (SIM-kort), som kunden anvender

▼M2

e) det sted, hvor den fastnetlinje, gennem hvilken ydelsen leveres til kunden, befinder sig

f) andre kommercielt relevante oplysninger.

▼B

Underafdeling 4

Almindelig bestemmelse om fastlæggelse af kundens status, egenskab og etableringssted

Artikel 25

I forbindelse med anvendelse af reglerne om leveringsstedet for ydelser tages der kun hensyn til de omstændigheder, der gælder, når den afgiftsudløsende begivenhed indtræder. Senere ændringer vedrørende brugen af den ydelse, der er modtaget, har ingen indvirkning på fastlæggelsen af leveringsstedet, forudsat at der ikke er tale om misbrug.

Underafdeling 5

Ydelser omfattet af de almindelige bestemmelser

Artikel 26

En transaktion, hvorved et organ overdrager tv-spredningsrettigheder til fodboldkampe til afgiftspligtige personer, er omfattet af artikel 44 i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 27

Ydelser i form af ansøgning om eller modtagelse af tilbagebetaling af moms i henhold til Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat ([1]) er omfattet af artikel 44 i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 28

Hvis der er tale om en enkelt ydelse, er ydelser leveret som led i tilrettelæggelsen af en begravelse omfattet af artikel 44 og 45 i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 29

Med forbehold af denne forordnings artikel 41 er levering af oversættelsesydelser omfattet af artikel 44 og 45 i direktiv 2006/112/EF.

([1]) EUT L 44 af 20.2.2008, s. 23.

▼B

Underafdeling 6

Ydelser leveret af en formidler

Artikel 30

Ydelser, der leveres af en formidler, jf. artikel 46 i direktiv 2006/112/EF, omfatter ydelser, der leveres af en formidler, som handler i modtageren af den formidlede ydelses navn og på dennes vegne, og ydelser, der leveres af formidlere, der handler i leverandøren af den formidlede ydelses navn og på dennes vegne.

Artikel 31

Ydelser, der leveres af en formidler, som handler i andres navn og på andres vegne, og som består af formidling af indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med en tilsvarende funktion, er omfattet af:

a) artikel 44 i direktiv 2006/112/EF, hvis de leveres til en afgiftspligtig person, der handler som sådan, eller til en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der betragtes som en afgiftspligtig person

b) artikel 46 i direktiv 2006/112/EF, hvis de leveres til en ikke-afgiftspligtig person.

▼M2

Underafdeling 6a

Ydelser i forbindelse med fast ejendom

Artikel 31a

1. Ydelser i forbindelse med fast ejendom som omhandlet i artikel 47 i direktiv 2006/112/EF omfatter kun ydelser, som har tilstrækkelig direkte tilknytning til den pågældende ejendom. Ydelser anses for at have tilstrækkelig direkte tilknytning til fast ejendom i følgende tilfælde:

a) når de hidrører fra en fast ejendom, og den pågældende ejendom udgør en bestanddel af ydelsen og er central og væsentlig for de leverede ydelser

b) når de leveres til eller er rettet mod en fast ejendom og tager sigte på en juridisk eller fysisk ændring af den pågældende faste ejendom.

2. Stk. 1 omfatter navnlig følgende:

a) udarbejdelse af tegninger for en bygning eller en del af en bygning, der er bestemt for en bestemt jordlod, uanset om bygningen bliver opført

b) tilsynsføring eller sikkerhedsydelser på stedet

c) opførelse af en bygning på en grund samt bygge- og nedrivningsarbejde udført på en bygning eller dele af en bygning

▼**M2**

d) opførelse af permanente strukturer på en grund samt bygge- og nedrivningsarbejde udført på permanente strukturer som f.eks. rørledningsnet til gas, vand, kloakering og lignende

e) arbejde på en grund, herunder ydelser på landbrugsområdet som f.eks. jordbearbejdning, såning, vanding og gødskning

f) undersøgelser og vurdering af risici og tilstand i forbindelse med fast ejendom

g) vurdering af fast ejendom, bl.a. i de tilfælde, hvor en sådan ydelse er nødvendig til forsikringsformål, til at bestemme værdien af en ejendom som sikkerhed for et lån eller til at vurdere risici og skader i tvister

h) leasing eller udlejning af fast ejendom, der ikke er omfattet af stk. 3, litra c), herunder oplagring af varer, for hvilke en specifik del af ejendommen er bestemt udelukkende til brug for kunden

i) indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med tilsvarende funktion som f.eks. ferielejre eller campingpladser, herunder retten til ophold på et bestemt sted, der fremkommer ved ombytning af timesharerettigheder og lignende

j) tildeling eller overførelse af rettigheder, der ikke er omhandlet i litra h) og i), til at bruge en fast ejendom eller dele deraf, herunder tilladelse til at bruge en del af en ejendom som f.eks. tilståelse af fiskeri- og jagtrettigheder eller adgang til lufthavnslounger, eller anvendelse af en infrastruktur, for hvilken der opkræves afgifter, f.eks. en bro eller en tunnel

k) vedligeholdelse, renovering og reparation af en bygning eller en del af en bygning, herunder arbejde som f.eks. rengøring, flisearbejde, tapetsering og parketlægning

l) vedligeholdelse, renovering og reparation af permanente strukturer som f.eks. rørledningsnet til gas, vand, kloakering og lignende

m) installation eller montering af maskiner eller udstyr, der efter installation eller montering betragtes som fast ejendom

n) vedligeholdelse og reparation, inspektion og overvågning af maskiner eller udstyr, hvis disse maskiner eller dette udstyr betragtes som fast ejendom

o) ejendomsforvaltning, bortset fra porteføljeforvaltning af investeringer i fast ejendom, som er omfattet af stk. 3, litra g), bestående i drift af handels-, industri- eller beboelsesejendomme varetaget af eller på vegne af ejeren af ejendommen

p) formidling af salg, leasing eller udlejning af fast ejendom og af etablering eller overførsel af visse rettigheder til fast ejendom eller tinglige rettigheder til fast ejendom (uanset om det sidestilles med materielle goder), bortset fra formidling som omhandlet i stk. 3, litra d)

▼**M2**

q) juridiske ydelser i forbindelse med overførsel af en ejendomsret til fast ejendom, etablering af eller overførsel af visse rettigheder til fast ejendom eller tinglige rettigheder til fast ejendom (uanset om det sidestilles med materielle goder), som f.eks. notarvirksomhed eller udarbejdelse af en kontrakt med henblik på køb eller salg af fast ejendom, også selv om den underliggende transaktion, der medfører en juridisk ændring af ejendommen, ikke gennemføres.

3. Stk. 1 omfatter ikke følgende:

a) udarbejdelse af tegninger for en bygning eller en del af en bygning, når bygningen ikke er bestemt for en bestemt jordlod

b) oplagring af varer i en fast ejendom, hvis der ikke er nogen specifik del af den faste ejendom, som er bestemt udelukkende til brug for kunden

c) levering af reklame, også selv om det indebærer anvendelse af fast ejendom

d) formidling som led i indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med tilsvarende funktion som f.eks. ferielejre eller campingpladser, hvis formidleren handler i en anden persons navn og på en anden persons vegne

e) tilrådighedsstillelse af en standplads på en messe eller udstilling sammen med andre dertil knyttede tjenester, der gør det muligt for udstilleren at udstille genstande, f.eks. design af standen, transport og opbevaring af genstande, tilrådighedsstillelse af maskiner, kabellægning, forsikring og reklame

f) installation eller montering, vedligeholdelse og reparation, inspektion eller overvågning af maskiner eller udstyr, der ikke udgør eller ikke vil udgøre en del af den faste ejendom

g) porteføljeforvaltning af investeringer i fast ejendom

h) juridiske ydelser, bortset fra dem, der er omfattet af stk. 2, litra q), i forbindelse med kontrakter, herunder rådgivning om vilkårene i en kontrakt med henblik på at overdrage fast ejendom eller håndhæve en sådan kontrakt eller bevise eksistensen af en sådan kontrakt, såfremt de pågældende ydelser ikke er specifikt knyttet til overdragelse af en ejendomsret til en fast ejendom.

Artikel 31b

Når der stilles udstyr til rådighed for en kunde med henblik på udførelse af arbejde på fast ejendom, anses den pågældende transaktion kun for at være en levering af ydelser i forbindelse med fast ejendom, hvis leverandøren påtager sig ansvaret for udførelsen af arbejdet.

En leverandør, der forsyner kunden med udstyr samt tilstrækkeligt personale til at betjene udstyret med henblik på at udføre et arbejde, formodes at have påtaget sig ansvaret for udførelsen af det pågældende arbejde. Formodningen om, at leverandøren er ansvarlig for udførelsen af arbejdet, kan afvises af ethvert relevant faktisk eller retligt forhold.

▼M2

Artikel 31c

Ved fastlæggelsen af leveringsstedet for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektronisk leverede ydelser, der leveres af en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, i forbindelse med indkvartering i hotelsektoren eller sektorer med tilsvarende funktion som f.eks. ferielejre eller campingpladser betragtes disse ydelser som leveret på disse steder.

▼B

Underafdeling 7

Ydelser inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende

Artikel 32

1. Ydelser, der har til formål at give adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning eller lignende arrangementer, jf. artikel 53 i direktiv 2006/112/EF, omfatter ydelser, hvis væsentlige kendetegn består i mod betaling af en billet eller et gebyr, herunder i form af et abonnement, et periodekort eller et regelmæssigt kontingent, at give adgang til et arrangement.

2. Stk. 1 finder især anvendelse på:

a) adgang til forestillinger, teaterforestillinger, cirkusforestillinger, messer, forlystelsesparker, koncerter, udstillinger samt andre lignende kulturelle arrangementer

b) adgang til sportsarrangementer som kampe eller konkurrencer

c) adgang til uddannelsesmæssige og videnskabelige arrangementer som f.eks. konferencer og seminarer.

3. Brug af anlæg som f.eks. gymnastiksale eller andet mod betaling af et kontingent er ikke omfattet af stk. 1.

Artikel 33

De i artikel 53 i direktiv 2006/112/EF omhandlede tilknyttede ydelser omfatter ydelser, der har direkte forbindelse med adgangen til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning eller lignende, som leveres separat til den person, der deltager i et arrangement, mod en nærmere fastsat modydelse.

Disse tilknyttede ydelser omfatter bl.a. brug af omklædningsrum og sanitære installationer, men omfatter ikke ydelser, der leveres af formidlere i forbindelse med billetsalg.

▼M2

Artikel 33a

Levering af billetter til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende af en mellemmand, som handler i eget navn, men for arrangørens regning, eller af en afgiftspligtig person, bortset fra arrangøren, som handler for egen regning, er omfattet af artikel 53 og artikel 54, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF.

▼B

Underafdeling 8

Ydelser i tilknytning til transport samt vurdering af og arbejde på løsøre

Artikel 34

Bortset fra ved samling af varer, der bliver en del af fast ejendom, fastsættes stedet for levering af ydelser til en ikke-afgiftspligtig person, som kun består i, at en afgiftspligtig person samler de forskellige dele af en maskine, som alle er leveret til denne af kunden, i overensstemmelse med artikel 54 i direktiv 2006/112/EF.

Underafdeling 9

Levering af restaurant- og cateringydelser om bord på et transportmiddel

Artikel 35

Den del af en personbefordring, der har fundet sted inden for Fællesskabet, jf. artikel 57 i direktiv 2006/112/EF, bestemmes af den strækning, som transportmidlet har tilbagelagt, og ikke af den strækning, som hver passager har tilbagelagt.

Artikel 36

Leveres der restaurant- og cateringydelser under den del af en personbefordring, der har fundet sted inden for Fællesskabet, er levering af disse ydelser omfattet af artikel 57 i direktiv 2006/112/EF.

Leveres der restaurant- og cateringydelser uden for en sådan del af personbefordringen, men på en medlemsstats eller et tredjelands eller -territoriums område, er levering af disse ydelser omfattet af artikel 55 i nævnte direktiv.

Artikel 37

Leveringsstedet for en restaurant- og cateringydelse, der leveres i Fællesskabet delvis under, delvis uden for den del af en personbefordring, som har fundet sted inden for Fællesskabet, men på en medlemsstats område, fastlægges udelukkende efter de gældende regler for fastlæggelse af leveringsstedet ved påbegyndelsen af leveringen af en sådan restaurant- og cateringydelse.

▼B

Underafdeling 10

Udlejning af transportmidler

Artikel 38

1. Ved »transportmidler« som omhandlet i artikel 56 og artikel 59, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF forstås fartøjer og køretøjer, også motoriserede, og andre former for udstyr og anordninger, der er beregnet til at befordre personer eller gods fra et sted til et andet, som kan trækkes eller skubbes af fartøjer og køretøjer, og som normalt er konstrueret til og faktisk egnet til transport.

2. Transportmidler nævnt i stk. 1 omfatter navnlig følgende fartøjer og køretøjer:

a) landkøretøjer, som f.eks. biler, motorcykler, cykler, trehjulede cykler og campingvogne

b) påhængsvogne og sættevogne

c) jernbanevogne

d) fartøjer

e) luftfartøjer

f) køretøjer, der er specielt konstrueret til befordring af syge eller tilskadekomne personer

g) traktorer og andre landbrugskøretøjer

h) mekanisk eller eldrevne invalidekøretøjer.

3. Transportmidler nævnt i stk. 1 omfatter ikke permanent stationære køretøjer og containere.

Artikel 39

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 56 i direktiv 2006/112/EF fastlægges varigheden af den sammenhængende periode, hvor transportmidlet besiddes eller anvendes, på grundlag af den kontrakt, parterne har indgået.

Kontrakten tjener som en formodning, som kan afkræftes af ethvert faktisk eller retligt forhold med henblik på at fastlægge den faktiske varighed af den sammenhængende periode, hvor transportmidlet besiddes eller anvendes.

Hvis den periode for korttidsudlejning, som defineret i artikel 56 i direktiv 2006/112/EF, som er angivet i kontrakten, overskrides som følge af force majeure, har dette ingen indvirkning på fastlæggelsen af den sammenhængende periode, hvor transportmidlet besiddes eller anvendes.

2. Hvis udlejning af et og samme transportmiddel er omfattet af flere på hinanden følgende kontrakter mellem de samme parter, er den periode, der skal tages i betragtning, varigheden af den sammenhængende periode, hvor transportmidlet besiddes eller anvendes i henhold til samtlige kontrakter.

Med henblik på første afsnit betragtes en kontrakt og forlængelserne af denne som på hinanden følgende kontrakter.

▼B

Varigheden af den eller de korttidslejekontrakter, der er indgået før den kontrakt, der anses for at være en langtidskontrakt, anfægtes ikke, medmindre der er tale om misbrug.

3. Medmindre der er tale om misbrug, betragtes på hinanden følgende lejekontrakter mellem de samme parter, men for forskellige transportmidler, ikke som på hinanden følgende kontrakter som omhandlet i stk. 2.

Artikel 40

Det sted, hvor transportmidlet faktisk stilles til kundens rådighed, jf. artikel 56, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF, er det sted, hvor kunden eller en tredjepart, der handler på dennes vegne, får overdraget fysisk besiddelse af det.

Underafdeling 11

Levering af ydelser til ikke-afgiftspligtige personer uden for fællesskabet

Artikel 41

Levering af oversættelsesydelser til en ikke-afgiftspligtig person uden for Fællesskabet er omfattet af artikel 59, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/112/EF.

KAPITEL VI

AFGIFTSPLIGTIGT BELØB

(AFSNIT VII I DIREKTIV 2006/112/EF)

Artikel 42

Hvis en leverandør af varer eller ydelser som en forudsætning for at acceptere betaling via kredit- eller debetkort kræver, at kunden betaler et beløb til leverandøren eller en anden virksomhed, og den samlede pris, der skal betales af kunden, ikke er påvirket af betalingsmåden, udgør dette beløb også en del af det afgiftspligtige beløb for leveringen af varerne eller ydelserne i henhold til artikel 73-80 i direktiv 2006/112/EF.

KAPITEL VII

SATSER

Artikel 43

Ved »ferieindkvartering« som omhandlet i punkt 12 i bilag III til direktiv 2006/112/EF forstås også udlejning af telte, campingvogne eller beboelsesvogne, der er anbragt på campingpladser og anvendes til indkvartering.

▼B

KAPITEL VIII

FRITAGELSER

AFDELING 1

Fritagelse i forbindelse med visse former for virksomhed i almen interesse

(Artikel 132, 133 og 134 i direktiv 2006/112/EF)

Artikel 44

Ydelser i form af faglig uddannelse eller omskoling, der præsteres i henhold til artikel 132, stk. 1, litra i), i direktiv 2006/112/EF, omfatter undervisning med direkte tilknytning til et erhverv eller en profession samt enhver undervisning med henblik på erhvervelse eller ajourføring af viden med erhvervsmæssigt sigte. Varigheden af den faglige uddannelse eller omskoling er uden relevans i den forbindelse.

AFDELING 2

Fritagelse i forbindelse med andre aktiviteter

(Artikel 135, 136 og 137 i direktiv 2006/112/EF)

Artikel 45

Fritagelsen i artikel 135, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/112/EF finder ikke anvendelse på »platinum nobles«.

▼M4

AFDELING 2a

Fritagelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet

(Artikel 138-142 i direktiv 2006/112/EF)

Artikel 45a

1. Med henblik på anvendelsen af fritagelserne i artikel 138 i direktiv 2006/112/EF formodes varer at være blevet forsendt eller transporteret fra en medlemsstat til steder uden for dens område, men inden for Fællesskabet, hvis der foreligger et af følgende tilfælde:

a) sælgeren anfører, at varerne er blevet forsendt eller transporteret af vedkommende selv eller af en tredjemand for dennes regning, og enten sælgeren er i besiddelse af mindst to separate beviser, der ikke er indbyrdes modstridende, jf. stk. 3, litra a), og som er udstedt af to forskellige parter, der er uafhængige af hinanden, af sælgeren og af erhververen, eller sælgeren er i besiddelse af et af de dokumenter, der er omhandlet i stk. 3, litra a), sammen med et af de beviser, der ikke er indbyrdes modstridende, jf. stk. 3, litra b), som bekræfter forsendelsen eller transporten, og som er udstedt af to forskellige parter, der er uafhængige af hinanden, af sælgeren og af erhververen

b) sælgeren er i besiddelse af følgende:

   i) en skriftlig erklæring fra erhververen, hvoraf det fremgår, at varerne er blevet forsendt eller transporteret af erhververen selv

▼M4

eller af en tredjemand for erhververens regning, og hvori varernes bestemmelsesmedlemsstat angives. Denne skriftlige erklæring skal angive udstedelsesdatoen, erhververens navn og adresse, mængden og arten af varerne, datoen og stedet for varernes ankomst, i tilfælde af levering af transportmidler transportmidlets registreringsnummer, og identifikation af den person, der modtog varerne på erhververens vegne, og

ii) mindst to separate beviser, der ikke er indbyrdes modstridende, jf. stk. 3, litra a), og som er udstedt af to forskellige parter, der er uafhængige af hinanden, af sælgeren og af erhververen, eller et af de dokumenter, der er omhandlet i stk. 3, litra a), sammen med et af de beviser, der ikke er indbyrdes modstridende, jf. stk. 3, litra b), som bekræfter forsendelsen eller transporten, og som er udstedt af to forskellige parter, der er uafhængige af hinanden, af sælgeren og af erhververen.

Erhververen forelægger sælgeren den skriftlige erklæring, der er omhandlet i litra b, nr. i), senest den tiende dag i måneden efter leveringen.

2. En skattemyndighed kan afvise en formodning, der fremsættes i henhold til stk. 1.

3. Med henblik på stk. 1 accepteres følgende som bevis på forsendelse eller transport:

a) dokumenter vedrørende varernes forsendelse eller transport, såsom et undertegnet CMR-dokument eller ledsagedokument, et konnossement, et luftfragtbrev, en faktura fra transportøren af varerne

b) følgende dokumenter:

i) en forsikringspolice vedrørende varernes forsendelse eller transport eller bankbilag for betalingen af varernes forsendelse eller transport

ii) officielle dokumenter, der er udstedt af en offentlig myndighed, såsom en notar, og som bekræfter varernes ankomst i bestemmelsesmedlemsstaten

iii) en kvittering, der er udstedt af en oplagshaver i bestemmelsesmedlemsstaten, og som bekræfter varernes oplagring i denne medlemsstat.

▼B

AFDELING 3

Fritagelse ved import

(Artikel 143, 144 og 145 i direktiv 2006/112/EF)

Artikel 46

Fritagelsen i artikel 144 i direktiv 2006/112/EF, gælder for transportydelser i forbindelse med import af løsøregenstande, der finder sted som led i en flytning.

▼B

AFDELING 4

Fritagelse ved udførsel

(Artikel 146 og 147 i direktiv 2006/112/EF)

Artikel 47

Udtrykket »transportmiddel til privat brug« i artikel 146, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF omfatter transportmidler, som ikke-fysiske personer såsom offentligretlige organer i henhold til artikel 13 i nævnte direktiv og sammenslutninger anvender til ikke-erhvervsmæssige formål.

Artikel 48

Ved fastlæggelsen af, om den tærskel, som en medlemsstat fastsætter i henhold til artikel 147, stk. 1, første afsnit, litra c), i direktiv 2006/112/EF som en betingelse for fritagelse ved levering af varer, der medtages i rejsendes personlige bagage, er overskredet, baseres beregningen på fakturaværdien. Den samlede værdi af flere varer kan kun anvendes, hvis samtlige varer er anført på samme faktura udstedt af samme afgiftspligtige person, der leverer varerne til samme kunde.

AFDELING 5

Fritagelse i forbindelse med visse transaktioner, der sidestilles med udførsel

(Artikel 151 og 152 i direktiv 2006/112/EF)

Artikel 49

Den fritagelse, der er omhandlet i artikel 151 i direktiv 2006/112/EF, gælder ligeledes for elektroniske ydelser, hvis disse leveres af en afgiftspligtig person, som er omfattet af særordningen for elektronisk leverede ydelser, jf. artikel 357-369 i nævnte direktiv.

Artikel 50

1. For at kunne blive anerkendt som et internationalt organ med henblik på anvendelsen af artikel 143, stk. 1, litra g), og artikel 151, stk. 1, første afsnit, litra b), i direktiv 2006/112/EF, skal et organ, der oprettes som et konsortium for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERIC), jf. Rådets forordning (EF) nr. 723/2009 af 25. juni 2009 om rammebestemmelserne for et konsortium for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERIC) ([1]), opfylde følgende betingelser:

a) det skal have status som juridisk person og fuld rets- og handleevne

b) det skal oprettes i henhold til og være omfattet af EU-retten

c) dets medlemmer skal omfatte medlemsstaterne og i givet fald tredjelande og mellemstatslige organisationer, dog ikke private organer

([1]) EUT L 206 af 8.8.2009, s. 1.

▼B

d) det skal have specifikke og legitime mål, som hovedsagelig er af ikke-økonomisk karakter, og som medlemmerne stræber efter i fællesskab.

2. Et ERIC, der er omhandlet i stk. 1, er omfattet af den fritagelse, der er omhandlet i artikel 143, stk. 1, litra g), og artikel 151, stk. 1, første afsnit, litra b), i direktiv 2006/112/EF, når det af værtsmedlemsstaten anerkendes som et internationalt organ.

De rammer og betingelser, der gælder for nævnte fritagelse, fastlægges efter aftale mellem medlemmerne af ERIC'et i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 723/2009. I tilfælde af, at varerne ikke forsendes eller transporteres til steder uden for den medlemsstat, hvor leveringen finder sted, og hvis der er tale om ydelser, kan fritagelsen indrømmes i form af tilbagebetaling af momsen, jf. artikel 151, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 51

1. Hvis modtageren af en vare eller ydelse er etableret i Fællesskabet, men ikke i den medlemsstat, hvor leveringen finder sted, anvendes attesten for moms- og/eller punktafgiftsfritagelse, som findes i denne forordnings bilag II, som bekræftelse af, at transaktionen er berettiget til en sådan fritagelse i henhold til artikel 151 i direktiv 2006/112/EF, jf. dog vejledningen i bilaget til attesten.

Ved anvendelsen af denne attest kan den medlemsstat, hvor modtageren af varerne eller ydelserne er etableret, beslutte, om den vil benytte en fælles moms- og punktafgiftsattest, eller om den vil benytte to separate attester.

2. Den attest, der er nævnt i stk. 1, stemples af værtsmedlemsstatens myndigheder. Er varerne eller ydelserne imidlertid beregnet til officiel brug, kan medlemsstaterne dispensere modtageren fra kravet om stempling af attesten på de betingelser, som de selv fastsætter. Denne dispensation kan trækkes tilbage i tilfælde af misbrug.

Medlemsstaterne informerer Kommissionen om, hvilket kontaktpunkt der er udpeget til at identificere de tjenester, der har ansvaret for at stemple attesten, og i hvilket omfang der dispenseres fra stemplingskravet. Kommissionen videresender disse oplysninger til de øvrige medlemsstater.

3. Hvis der anvendes en direkte fritagelse i den medlemsstat, hvor leveringen finder sted, skal leverandøren afkræve modtageren af varerne eller ydelserne den attest, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og opbevare den som dokumentation. Hvis fritagelsen indrømmes i form af tilbagebetaling af momsen, jf. artikel 151, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF, vedlægges attesten den ansøgning om tilbagebetaling, som sendes til den relevante medlemsstat.

▼B

KAPITEL IX

FRADRAG

(AFSNIT X I DIREKTIV 2006/112/EF)

Artikel 52

Når importmedlemsstaten har indført et elektronisk system til opfyldelse af toldformaliteter, omfatter udtrykket »dokument vedrørende indførslen« i artikel 178, litra e), i direktiv 2006/112/EF, elektroniske udgaver af sådanne dokumenter, forudsat at det er muligt at efterprøve udøvelsen af fradragsretten.

KAPITEL X

AFGIFTSPLIGTIGE PERSONERS OG VISSE IKKE-AFGIFTSPLIGTIGE PERSONERS FORPLIGTELSER

(AFSNIT XI I DIREKTIV 2006/112/EF)

AFDELING 1

Personer, der er betalingspligtige over for statskassen

(Artikel 192a -205 i Direktiv 2006/112/EF)

Artikel 53

1. Ved anvendelsen af artikel 192a i direktiv 2006/112/EF tages der kun hensyn til den afgiftspligtige persons faste forretningssted, når forretningsstedet har en tilstrækkelig permanent karakter, og det med hensyn til de menneskelige og tekniske midler har den fornødne struktur til at kunne foretage den levering af varer eller ydelser, som det medvirker ved.

2. Har en afgiftspligtig person et fast forretningssted i den medlemsstat, hvor momsen er skyldig, anses dette forretningssted ikke for at have medvirket ved leveringen af varer eller ydelser, jf. artikel 192a, litra b), i direktiv 2006/112/EF, medmindre denne afgiftspligtige person anvender de tekniske eller menneskelige midler, der tilhører dette faste forretningssted, før eller under udførelsen af den momspligtige levering af disse varer eller ydelser i den pågældende medlemsstat, til transaktioner, der indgår i denne levering.

I de tilfælde, hvor de midler, der tilhører det faste forretningssted, kun anvendes til administrative støtteopgaver, som f.eks. bogføring, fakturering og inddrivelse af gældsfordringer, anses de ikke for at være anvendt ved udførelsen af leveringen af varer eller ydelser.

Hvis der udstedes en faktura under det momsregistreringsnummer, som er udstedt af den medlemsstat, hvor det faste forretningssted er etableret, anses det faste forretningssted imidlertid for at have medvirket ved leveringen af varer og ydelser i den pågældende medlemsstat, medmindre det modsatte kan bevises.

Artikel 54

Hvis en afgiftspligtig person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i den medlemsstat, hvor momsen er skyldig,

▼B

finder artikel 192a i direktiv 2006/112/EF ikke anvendelse, uanset om dette hjemsted medvirker ved den levering af varer og ydelser, som den afgiftspligtige person foretager i den pågældende medlemsstat.

▼M4

AFDELING 1a

Almindelige forpligtelser

(Artikel 242-243 i direktiv 2006/112/EF)

Artikel 54a

1. Det register, der er omhandlet i artikel 243, stk. 3, i direktiv 2006/112/EF, og som skal føres af enhver afgiftspligtig person, der overfører varer i henhold til konsignationsaftaler, skal indeholde følgende oplysninger:

a) den medlemsstat, hvorfra varerne blev forsendt eller transporteret, og datoen for forsendelsen eller transporten af varerne

b) momsregistreringsnummeret på den afgiftspligtige person, til hvem varerne er bestemt, udstedt af den medlemsstat, hvortil varerne forsendes eller transporteres

c) den medlemsstat, hvortil varerne forsendes eller transporteres, oplagshaverens momsregistreringsnummer, adressen på det lager, hvor varerne oplagres ved ankomsten, og datoen for varernes ankomst til lageret

d) værdien, en beskrivelse og angivelse af mængden af de varer, der ankom til lageret

e) momsregistreringsnummeret på den afgiftspligtige person, som erstatter den person, der er omhandlet i litra b) i dette stykke, på de betingelser, der er nævnt i artikel 17a, stk. 6, i direktiv 2006/112/EF

f) afgiftsgrundlaget, en beskrivelse og angivelse af mængden af de leverede varer og datoen for leveringen af varerne, jf. artikel 17a, stk. 3, litra a), i direktiv 2006/112/EF, og køberens momsregistreringsnummer

g) afgiftsgrundlaget, en beskrivelse og angivelse af mængden af varerne og den dato, hvor en af betingelserne, og den pågældende grund i overensstemmelse med artikel 17a, stk. 7, i direktiv 2006/112/EF er til stede

h) værdien, en beskrivelse og angivelse af mængden af de returnerede varer og datoen for returneringen af varerne, jf. artikel 17a, stk. 5, i direktiv 2006/112/EF.

▼M4

2. Det register, der er omhandlet i artikel 243, stk. 3, i direktiv 2006/112/EF, og som skal føres af enhver afgiftspligtig person, til hvem varerne leveres i henhold til konsignationsaftaler, skal indeholde følgende oplysninger:

a) momsregistreringsnummeret på den afgiftspligtige person, som overfører varerne i henhold til konsignationsaftaler

b) beskrivelsen og angivelsen af mængden af de varer, der er bestemt til vedkommende

c) den dato, hvor de varer, der er bestemt til vedkommende, ankommer til lageret

d) afgiftsgrundlaget, en beskrivelse og angivelse af mængden af de leverede varer til vedkommende og den dato, hvor erhvervelsen af varer inden for Fællesskabet, jf. artikel 17a, stk. 3, litra b), i direktiv 2006/112/EF foretages

e) beskrivelsen og angivelsen af mængden af varerne og den dato, hvor varerne blev fjernet fra lageret efter instruks fra den afgiftspligtige person, der er nævnt i litra a)

f) beskrivelsen og angivelsen af mængden af de varer, der er ødelagt eller mangler, og datoen for ødelæggelse, tab eller tyveri af de varer, der forinden var ankommet til lageret, eller den dato, hvor det blev konstateret, at varerne var ødelagt eller manglede.

Hvis varerne forsendes eller transporteres i henhold til konsignationsaftaler til en anden oplagshaver end den afgiftspligtige person, til hvem varerne er bestemt til levering, er det ikke nødvendigt, at den pågældende afgiftspligtige persons register indeholder de oplysninger, der er nævnt i litra c), e), og f) i første afsnit.

▼B

AFDELING 2

Diverse bestemmelser

(Artikel 272-273 i Direktiv 2006/112/EF)

Artikel 55

For de transaktioner, der er omhandlet i artikel 262 i direktiv 2006/112/EF, skal afgiftspligtige personer, som har fået et momsregistreringsnummer i henhold til artikel 214 i nævnte direktiv, og ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der er momsregistreret, når de handler i denne egenskab, straks meddele deres momsregistreringsnummer til deres leverandører af varer og tjenester.

▼B

De i artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF omhandlede afgiftspligtige personer, der har ret til ikke at blive pålagt afgifter for deres erhvervelser inden for Fællesskabet i medfør af artikel 4, stk. 1, i nærværende forordning, skal ikke meddele deres momsregistreringsnummer til deres leverandører af varer, hvis de er momsregistreret i overensstemmelse med artikel 214, stk. 1, litra d) og e), i nævnte direktiv.

KAPITEL XI

SÆRORDNINGER

AFDELING 1

Særordning for investeringsguld

(Artikel 344-356 i Direktiv 2006/112/EF)

Artikel 56

I artikel 344, stk. 1, nr. 1, i direktiv 2006/112/EF omfatter henvisningen til »en vægt, der er godkendt af guldmarkederne« som minimum de enheder og vægte, hvormed der handles, jf. bilag III til denne forordning.

Artikel 57

Med henblik på udarbejdelsen af den liste over guldmønter, der er omhandlet i artikel 345 i direktiv 2006/112/EF, vedrører henvisningen til »pris« og »markedsværdi« i artikel 344, stk. 1, nr. 2, i nævnte direktiv prisen og markedsværdien den 1. april hvert år. Hvis den 1. april ikke falder på en dag, hvor disse værdier fastsættes, benyttes værdierne for den næstfølgende dag, hvor de fastsættes.

▼M1

AFDELING 2

Særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer (Artikel 358-369k i direktiv 2006/112/EF)

Underafdeling 1

Definitioner

Artikel 57a

I denne afdeling forstås ved:

1) »ikke-EU-ordningen«: den i direktiv 2006/112/EF, afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2, fastlagte særordning for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet

▼M1

2) »EU-ordningen«: den i direktiv 2006/112/EF, afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, fastlagte særordning for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men som ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten

3) »særordningerne«: »ikke-EU-ordningen« og/eller »EU-ordningen« afhængig af den relevante kontekst

4) »afgiftspligtig person«: en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, jf. artikel 358a, nr. 1), i direktiv 2006/112/EF, eller en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, jf. artikel 369a, stk. 1, nr. 1), i nævnte direktiv.

Underafdeling 2

Anvendelse af EU-ordningen

Artikel 57b

Hvis den afgiftspligtige person, der anvender EU-ordningen, har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, er den medlemsstat, hvori hjemstedet for vedkommendes økonomiske virksomhed er etableret, identifikationsmedlemsstat.

Hvis en afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen, har etableret sin økonomiske virksomhed uden for Fællesskabet, men har mere end et fast forretningssted i Fællesskabet, kan den afgiftspligtige person i overensstemmelse med artikel 369a, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF vælge en hvilken som helst medlemsstat, hvor vedkommende har et fast forretningssted, som identifikationsmedlemsstat.

Underafdeling 3

Anvendelsesområde for EU-ordningen

Artikel 57c

EU-ordningen gælder ikke for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der leveres i en medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted. Leverance af disse tjenesteydelser angives til den pågældende medlemsstats kompetente skattemyndigheder i momsangivelsen i henhold til artikel 250 i direktiv 2006/112/EF.

Underafdeling 4

Identifikation

Artikel 57d

Meddeler en afgiftspligtig person identifikationsmedlemsstaten, at vedkommende agter at anvende en af særordningerne, gælder den pågældende særordning fra den første dag i det efterfølgende kalenderkvartal.

▼M1

Hvis den første leverance af de tjenesteydelser, der skal omfattes af særordningen, finder sted før den i stk. 1 nævnte dato, gælder særordningen imidlertid fra datoen for den første leverance, forudsat, at den afgiftspligtige person senest den tiende dag i måneden efter den første leverance meddeler identifikationsmedlemsstaten, at virksomheden, der skal omfattes af særordningen, er påbegyndt.

Artikel 57e

Identifikationsmedlemsstaten identificerer en afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen, ved hjælp af vedkommendes momsregistreringsnummer, jf. artikel 214 og 215 i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 57f

1. Hvis en afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen, ikke længere opfylder betingelserne i definitionen i artikel 369a, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2006/112/EF, ophører den medlemsstat, hvor vedkommende er blevet identificeret, med at være identifikationsmedlemsstaten. Hvis den afgiftspligtige person stadig opfylder betingelserne for at anvende denne særordning, skal vedkommende for fortsat at kunne anvende ordningen som ny identifikationsmedlemsstat, angive den medlemsstat, hvor han har etableret sin økonomiske virksomhed eller, hvis den afgiftspligtige person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, en medlemsstat, hvor vedkommende har et fast forretningssted.

2. Hvis identifikationsmedlemsstaten ændres i henhold til stk. 1, gælder ændringen fra den dato, hvor den afgiftspligtige person ophører med at have hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted i den medlemsstat, der tidligere var angivet som identifikationsmedlemsstaten.

Artikel 57g

En afgiftspligtig person, der anvender en særordning, kan ophøre med at anvende den pågældende særordning, uanset om vedkommende fortsat leverer tjenesteydelser, der kan omfattes af denne særordning. Den afgiftspligtige person skal mindst 15 dage før udløbet af kalenderkvartalet inden det kalenderkvartal i hvilket vedkommende agter at ophøre med at anvende ordningen, underrette identifikationsmedlemsstaten herom. Ophøret får virkning fra den første dag i det efterfølgende kalenderkvartal.

Momsforpligtelser vedrørende levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der opstår efter den dato, hvor ophøret fik virkning, afvikles direkte med den pågældende forbrugsmedlemsstats skattemyndigheder.

Hvis en afgiftspligtig person ophører med at anvende en særordning i overensstemmelse med stk. 1, udelukkes denne fra at anvende den pågældende ordning i enhver medlemsstat i to kalenderkvartaler regnet fra ophørsdatoen.

▼M1

Underafdeling 5

Indberetningsforpligtelser

Artikel 57h

1. En afgiftspligtig person underretter senest den tiende dag i måneden efter ophøret eller ændringen elektronisk identifikationsmedlemsstaten om:

— ophør af vedkommendes virksomhed under en særordning

— enhver ændring af vedkommendes virksomhed under en særordning, der medfører, at vedkommende ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at anvende denne særordning og

— enhver ændring af de oplysninger, som tidligere er givet til identifikationsmedlemsstaten.

2. Hvis identifikationsmedlemsstaten ændres i overensstemmelse med artikel 57f, underretter den afgiftspligtige person begge de relevante medlemsstater om ændringen senest den tiende dag i måneden efter ændringen af hjemstedet eller forretningsstedet. Den afgiftspligtige person meddeler den nye identifikationsmedlemsstat de registreringsoplysninger, der er påkrævede, når en afgiftspligtig person anvender en særordning for første gang.

Underafdeling 6

Udelukkelse

Artikel 58

Hvis mindst et af de kriterier for udelukkelse, der er fastlagt i artikel 363 eller artikel 369e i direktiv 2006/112/EF opfyldes af en afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, udelukker identifikationsmedlemsstaten denne afgiftspligtige person fra den pågældende ordning.

Kun identifikationsmedlemsstaten har kompetence til at udelukke en afgiftspligtig person fra at anvende en af særordningerne.

Identifikationsmedlemsstaten baserer sin afgørelse om udelukkelse på alle tilgængelige oplysninger, herunder oplysninger fra enhver anden medlemsstat.

Udelukkelsen får virkning fra den første dag i kalenderkvartalet efter den dag, hvor afgørelsen om udelukkelse sendes elektronisk til den afgiftspligtige person.

Hvis udelukkelsen imidlertid skyldes en ændring af hjemstedet for den økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, får udelukkelsen virkning fra den dato, hvor ændringen fandt sted.

▼**M1**

Artikel 58a

En afgiftspligtig person, der anvender en særordning, og ikke i nogen forbrugsmedlemsstat har foretaget leverancer af de tjenesteydelser, der er omfattet af den pågældende ordning, i en periode på otte på hinanden følgende kalenderkvartaler, formodes at være ophørt med sin afgiftspligtige virksomhed i den betydning, der er fastsat i henholdsvis artikel 363, litra b), og artikel 369e, litra b), i direktiv 2006/112/EF. Dette ophør udelukker ham ikke fra at anvende en særordning, hvis den afgiftspligtige person genoptager sin virksomhed under en af særordningerne.

Artikel 58b

1. Hvis en afgiftspligtig person er blevet udelukket fra en af særordningerne, fordi vedkommende til stadighed undlader at overholde reglerne for den pågældende ordning udelukkes denne person fra at anvende særordningerne i alle medlemsstater i otte kaldenderkvartaler efter det kaldenderkvartal, hvor den afgiftspligtige person blev udelukket.

2. En afgiftspligtig person anses for til stadighed at have undladt at overholde reglerne for en særordning jf. artikel 363, litra d), eller 369e, litra d), i direktiv 2006/112/EF i mindst følgende tilfælde:

a) hvis identifikationsmedlemsstaten for tre umiddelbart foregående kalenderkvartaler har udstedt påmindelser til ham i henhold til artikel 60a og momsangivelsen ikke er indsendt for hver enkelt af disse kalenderkvartaler indenfor ti dage efter påmindelsen er blevet sendt.

b) hvis identifikationsmedlemsstaten i henhold til artikel 63a har udstedt påmindelser til vedkommende for tre umiddelbart foregående kalenderkvartaler, og det fulde momsbeløb, der er angivet, ikke er blevet betalt af den afgiftspligtige person for hver enkelt af disse kalenderkvartaler indenfor ti dage efter påmindelsen er blevet sendt, medmindre det resterende skyldige beløb er mindre end 100 EUR for hvert kalenderkvartal

c) hvis, den afgiftspligtige person, efter en anmodning fra identifikationsmedlemsstaten eller forbrugsmedlemsstaten og en måned efter en efterfølgende påmindelse fra identifikationsmedlemsstaten, har undladt at gøre de i artikel 369 og 369k i direktiv 2006/112/EF nævnte regnskaber elektronisk tilgængelige.

Artikel 58c

En afgiftspligtig person, der er blevet udelukket fra en af særordningerne, skal afvikle alle momsforpligtelser vedrørende levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der er opstået efter den dato, hvor udelukkelsen fik virkning, direkte med den pågældende forbrugsmedlemsstats skattemyndigheder.

▼M1

Underafdeling 7

Momsangivelser

Artikel 59

1. Enhver angivelsesperiode som omhandlet i artikel 364 og 369f i direktiv 2006/112/EF er en selvstændig angivelsesperiode.

2. Hvis en særordning i overensstemmelse med artikel 57d, stk. 2, finder anvendelse fra datoen for den første levering, indsender den afgiftspligtige person en selvstændig momsangivelse for det kalenderkvartal, hvor den første leverance fandt sted.

3. Hvis en afgiftspligtig person har været registreret under begge særordningerne i løbet af en angivelsesperiode, indsender vedkommende momsangivelser og foretager tilhørende betalinger til identifikationsmedlemsstaten for hver ordning for så vidt angår de leverancer, der er foretaget og for de perioder, som er dækket af ordningen.

4. Hvis identifikationsmedlemsstaten ændres i henhold til artikel 57f efter den første dag i det relevante kalenderkvartal, indsender den afgiftspligtige person momsangivelser og foretager tilhørende betalinger til både den tidligere og den nye identifikationsmedlemsstat for de leverancer, der er foretaget i de respektive perioder, hvor medlemsstaterne har været identifikationsmedlemsstat.

Artikel 59a

Hvis en afgiftspligtig person, der anvender en særordning ikke har leveret nogen tjenesteydelser under denne særordning i nogen af forbrugsmedlemsstaterne i løbet af en angivelsesperiode, indsender vedkommende en momsangivelse med anførelse af, at der ikke er foretaget nogen leverancer i den pågældende periode (en nulmomsangivelse).

Artikel 60

Beløbene på momsangivelser, der udarbejdes under særordningerne, må ikke afrundes til den nærmeste hele valutaenhed. Det nøjagtige momsbeløb skal angives og betales.

Artikel 60a

Hvis en momsangivelse ikke indsendes i overensstemmelse med artikel 364 eller 369f i direktiv 2006/112/EF, minder identifikationsmedlemsstaten elektronisk den afgiftspligtige person om dennes forpligtelse til at indsende en sådan momsangivelse. Identifikationsmedlemsstaten udsteder påmindelsen på den tiende dag efter fristen for, hvornår angivelsen skulle have været indsendt og underretter elektronisk de andre medlemsstater om, at en påmindelse er blevet udstedt.

Det påhviler den berørte forbrugsmedlemsstat at foretage eventuelle efterfølgende påmindelser og træffe eventuelle foranstaltninger til at fastsætte og opkræve momsen.

▼M1

Uanset eventuelle udstedte påmindelser og foranstaltninger foretaget af forbrugsmedlemsstaten, indsender den afgiftspligtige person momsangivelsen til identifikationsmedlemsstaten.

Artikel 61

1. Ændringer af tallene i en momsangivelse kan efter indsendelsen kun foretages gennem ændring af angivelsen og ikke ved tilpasning af en efterfølgende angivelse.

2. De i stk. 1 omhandlede ændringer indsendes elektronisk til identifikationsmedlemsstaten indenfor tre år fra den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle have været indsendt.

Forbrugsmedlemsstatens regler om ansættelser og ændringer bevares imidlertid.

Artikel 61a

Hvis en afgiftspligtig person:

a) ophører med at anvende en af særordningerne

b) udelukkes fra en af særordningerne, eller

c) i overensstemmelse med artikel 57f ændrer identifikationsmedlemsstat,

skal den endelige momsangivelse og tilhørende betaling samt eventuelle ændringer af tidligere angivelser, eller for sen indsendelse af tidligere angivelser og tilhørende betalinger indsendes eller foretages til den medlemsstat, der var identifikationsmedlemsstat på tidspunktet for ophøret, udelukkelsen eller ændringen.

Underafdeling 8

Valuta

Artikel 61b

Hvis en identifikationsmedlemsstat, der ikke har euroen som valuta, bestemmer, at momsangivelser skal udarbejdes i dens nationale valuta, gælder dette for momsangivelser for alle afgiftspligtige personer, der anvender særordningerne.

Underafdeling 9

Betalinger

Artikel 62

En afgiftspligtig person foretager enhver betaling til identifikationsmedlemsstaten, jf. dog artikel 63a, stk. 3 og artikel 63b.

Momsbetalinger, der foretages af den afgiftspligtige person i henhold til artikel 367 eller 369i i direktiv 2006/112/EF, er specifikke for den pågældende momsangivelse, som er indgivet i henhold til nævnte direktivs artikel 364 eller 369f. Enhver efterfølgende tilpasning af de betalte beløb kan kun foretages af den afgiftspligtige person med henvisning til den pågældende angivelse og må ikke henføres til en anden angivelse eller tilpasses en efterfølgende angivelse. Hver betaling skal henvise til referencenummeret for den pågældende specifikke angivelse.

▼M1

Artikel 63

En identifikationsmedlemsstat, der modtager et beløb, som er større end det, der følger af momsangivelsen i henhold til artikel 364 eller 369f i direktiv 2006/112/EF, tilbagebetaler det for meget betalte beløb direkte til den pågældende afgiftspligtige person.

Hvis en identifikationsmedlemsstat har modtaget et beløb for en momsangivelse, der efterfølgende konstateres at være ukorrekt, og den pågældende medlemsstat allerede har fordelt det pågældende beløb til forbrugsmedlemsstaterne, tilbagebetaler disse forbrugsmedlemsstater deres respektive del af det for meget indbetalte beløb direkte til den afgiftspligtige person.

Hvis for meget indbetalte beløb vedrører perioder frem til og med den sidste angivelsesperiode i 2018, tilbagebetaler identifikationsmedlemsstaten imidlertid den relevante portion af den tilsvarende del af det beløb, der er tilbageholdt i overensstemmelse med artikel 46, stk. 3, i forordning (EU) nr. 904/2010, og forbrugsmedlemsstaten tilbagebetaler det for meget betalte beløb fratrukket det af identifikationsmedlemsstaten tilbagebetalte beløb.

Forbrugsmedlemsstaterne underretter elektronisk identifikationsmedlemsstaten om disse tilbagebetalingsbeløb.

Artikel 63a

Hvis en afgiftspligtig person har indsendt momsangivelse i overensstemmelse med artikel 364 eller 369f i direktiv 2006/112/EF, men der ikke er foretaget nogen betaling, eller betalingen er mindre end det, der følger af momsangivelsen, minder identifikationsmedlemsstaten elektronisk den afgiftspligtige person på tiendedagen efter den dag, hvor betalingen senest skulle have fundet sted, i overensstemmelse med artikel 367 eller 369i i direktiv 2006/112/EF, om enhver udestående momsbetaling.

Identifikationsmedlemsstaten underretter elektronisk forbrugsmedlemsstaterne om, at påmindelsen er fremsendt.

Det påhviler den pågældende forbrugsmedlemsstat at foretage efterfølgende påmindelser og træffe foranstaltninger til at opkræve momsen. Hvis sådanne efterfølgende påmindelser er blevet udstedt af forbrugsmedlemsstaten, betales den pågældende moms til denne medlemsstat.

Forbrugsmedlemsstaten underretter elektronisk identifikationsmedlemsstaten om, at der er blevet udstedt en påmindelse.

Artikel 63b

Hvis en momsangivelse ikke er indsendt, eller hvis en momsangivelse er indsendt for sent eller er ufuldstændig eller ukorrekt, eller hvis momsen betales for sent, skal alle renter, bøder eller andre omkostninger beregnes og fastsættes af forbrugsmedlemsstaten. Den afgiftspligtige person betaler sådanne renter, bøder eller andre omkostninger direkte til forbrugsmedlemsstaten.

▼M1

Underafdeling 10

Regnskaber

Artikel 63c

1. For at anses for at være tilstrækkeligt detaljerede jf. artikel 369 og 369k i direktiv 2006/112/EF skal de regnskaber, som den afgiftspligtige person fører, indeholde følgende oplysninger:

a) den forbrugsmedlemsstat, som tjenesteydelsen leveres til

b) typen af leveret tjenesteydelse

c) datoen for leveringen af tjenesteydelsen

d) det afgiftspligtige beløb med angivelse af den anvendte valuta

e) enhver efterfølgende forhøjelse eller nedsættelse af det afgiftspligtige beløb

f) den anvendte momssats

g) det skyldige momsbeløb med angivelse af den anvendte valuta

h) datoen for og størrelsen af modtagne betalinger

i) acontobeløb, der er modtaget inden leveringen af tjenesteydelsen

j) hvis der er udstedt en faktura, fakturaoplysningerne

k) kundens navn, hvis den afgiftspligtige person har kendskab hertil

l) de oplysninger, der er anvendt til at fastslå, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger registreres af den afgiftspligtige person for hver tjenesteydelse, der er leveret, på en sådan måde, at de straks kan gøres elektronisk tilgængelige.

▼B

KAPITEL XII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 64

Forordning (EF) nr. 1777/2005 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

▼B

Artikel 65

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2011.

Dog gælder følgende:

— artikel 3, litra a), artikel 11, stk. 2, litra b), artikel 23, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, anvendes fra den 1. januar 2013

— artikel 3, litra b), anvendes fra den 1. januar 2015

— artikel 11, stk. 2, litra c), anvendes indtil den 31. december 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Artikel 7 i denne forordning

1) Punkt 1 i bilag II til direktiv 2006/112/EF:

a) netsteds-hosting og netside-hosting

b) automatiseret onlinefjernvedligeholdelse af programmer

c) fjernforvaltning af systemer

d) onlinedatalagring, dvs. at særlige data ind- og udlagres elektronisk

e) onlinetilrådighedsstillelse af disc space efter behov.

2) Punkt 2 i bilag II til direktiv 2006/112/EF:

a) adgang til eller downloading af software inkl. indkøbs-/regnskabsprogrammer og virus-software plus ajourføringer

b) software til blokering af visning af bannerreklamer, også kendt som banner blockers

c) download drivers såsom software, der danner grænseflader mellem computere og periferiudstyr såsom printere

d) automatiseret onlineinstallering af filtre på netsider

e) automatiseret onlineinstallering af firewalls.

3) Punkt 3 i bilag II til direktiv 2006/112/EF:

a) adgang til eller downloading af desktop themes

b) adgang til eller downloading af fotos, billeder eller screensavers

c) digitaliseret indhold af bøger og andre elektroniske publikationer

d) abonnement på onlineaviser og -tidsskrifter

e) weblogs og netsidestatistikker

f) onlinenyheder, -trafikinformation og -vejrudsigter

g) onlineinformation, som automatisk genereres af software fra særligt datainput af kunden, såsom retlige og finansielle data, herunder data såsom kontinuerligt ajourførte fondsbørsdata

h) sikring af annonceringsplads inkl. bannerreklamer på et netsted/en netside

i) brug af søgemaskiner og internetregistre.

4) Punkt 4 i bilag II til direktiv 2006/112/EF:

a) adgang til eller downloading af musik på computere og mobiltelefoner

b) adgang til eller downloading af jingles, excerpts, ringetoner eller andre lyde

▼B

c) adgang til eller downloading af film

d) downloading af spil på computere og mobiltelefoner

e) adgang til automatiserede onlinespil, som er afhængige af internettet eller andre lignende elektroniske net, hvor spillerne befinder sig fjernt fra hinanden

▼M2

f) radio- eller tv-programmer distribueret via et radio- eller tv-net, internettet eller et lignende elektronisk net, med henblik på at programmer kan høres eller ses på et tidspunkt, som brugeren vælger, og efter den enkelte brugers eget ønske på grundlag af et katalog med programmer, der er udvalgt af medietjenesteudbyderen, f.eks. tv eller video on demand

g) radio- eller tv-programmer distribueret via internettet eller et lignende elektronisk net (IP-streaming), medmindre de spredes samtidig med, at de transmitteres eller retransmitteres over et radio- og tv-net

h) levering af audioindhold og audiovisuelt indhold via kommunikationsnet, som ikke udbydes af en medietjenesteudbyder og henhører under dennes redaktionelle ansvar

i) senere levering af en medietjenesteudbyders audioproduktion og audiovisuelle produktion via kommunikationsnet, foretaget af en anden end medietjenesteudbyderen selv.

▼B

5) Punkt 5 i bilag II til direktiv 2006/112/EF:

a) automatiseret fjernundervisning, der er afhængig af internettet eller lignende elektroniske net, og som kun kræver begrænset eller slet ingen menneskelig indgriben for at fungere, herunder virtuelle klasseværelser, medmindre internettet eller lignende elektroniske net blot anvendes som middel til kommunikation mellem læreren og eleven

b) studiemateriale, der besvares af eleven online og bedømmes automatisk uden menneskelig indgriben.

▼B

BILAG II

Artikel 51 i denne forordning

DEN EUROPÆISKE UNION

MOMS- OG PUNKTAFGIFTSFRITAGELSESATTEST (*)
(Artikel 151 i Direktiv 2006/112/EF og artikel 13 i direktiv 2008/118/EF)

Løbenummer (fakultativt):

1. **FRITAGELSESBERETTIGET ORGANISATION/ENKELTPERSON**

Navn

Gadenavn og -nummer

Postnummer, by

(Værts)medlemsstat

2. **STEMPLINGSMYNDIGHED (navn, adresse og telefonnummer)**

3. **ERKLÆRING FRA DEN FRITAGELSESBERETTIGEDE ORGANISATION/ENKELTPERSON**

Den fritagelsesberettigede organisation/enkeltperson ([1]) erklærer hermed

a) at de varer og/eller ydelser, der er nævnt i rubrik 5, er beregnet ([2])

☐ til officiel brug for

- ☐ en udenlandsk diplomatisk repræsentation
- ☐ et udenlandsk konsulat
- ☐ en europæisk organisation, der er omfattet af protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter
- ☐ en international organisation
- ☐ de væbnede styrker i en stat, der er part i Den Nordatlantiske Traktat (NATO-styrker)
- ☐ Det Forenede Kongeriges væbnede styrker udstationeret på øen Cypern

☐ til personlig brug for

- ☐ en ansat i en udenlandsk diplomatisk repræsentation
- ☐ en ansat i et udenlandsk konsulat
- ☐ en ansat i en international organisation

(organisationens betegnelse) (jf. rubrik 4)

b) at de varer og/eller ydelser, der er beskrevet i rubrik 5, opfylder de rammer og betingelser, der gælder for fritagelse i den værtsmedlemsstat, der er angivet i rubrik 1, og

c) at ovenstående oplysninger er afgivet i god tro.

Den fritagelsesberettigede organisation eller enkeltperson forpligter sig til at erlægge den moms og/eller punktafgift, der er skyldig, hvis varerne og/eller ydelserne ikke opfylder betingelserne for fritagelse, eller hvis de pågældende varer og/eller ydelser ikke anvendes til det angivne formål, til den medlemsstat, hvorfra varerne er afsendt eller hvorfra varerne og/eller ydelserne er leveret.

Underskrivers navn og stilling

Sted, dato — Underskrift

4. **ORGANISATIONENS STEMPEL (i tilfælde af fritagelse til personlig brug)**

Sted, dato		Underskrivers navn og stilling
	Stempel	Underskrift

▼B

5. BESKRIVELSE AF DE VARER OG/ELLER YDELSER, SOM DER ANSØGES OM MOMS- OG/ELLER PUNKTAFGIFTSFRITAGELSE FOR

A. Oplysninger vedrørende leverandøren/den godkendte oplagshaver

1) Navn og adresse:

2) Medlemsstat

3) Momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer

B. Oplysninger vedrørende varerne og/eller ydelserne:

Nr.	Detaljeret beskrivelse af varerne og/eller ydelserne (3) (eller henvisning til vedlagte ordreseddel)	Mængde eller antal	Værdi eksklusive moms og punktafgift		Valuta
			Værdi pr. enhed	Samlet værdi	
		Samlet beløb			

6. ATTESTERING FORETAGET AF VÆRTSMEDLEMSSTATENS MYNDIGHEDER

Det vareparti og/eller de ydelser, der er beskrevet i rubrik 5, opfylder

☐ fuldstændig ☐ indtil en mængde på (antal) (4)

betingelserne for fritagelse for moms og/eller punktafgifter

Underskrivers navn og stilling

Sted, dato Stempel Underskrift

7. TILLADELSE TIL DISPENSATION FRA KRAVET OM PÅSTEMPLING I RUBRIK 6 (kun i tilfælde af fritagelse til officiel brug)

Ved brev nr.:

Dateret den:

har følgende fritagelsesberettigede organisation:

af værtsmedlemsstatens ansvarlige myndighed

opnået dispensation fra kravet om den i rubrik 6 omhandlede påstempling:

Underskrivers navn og stilling

Sted, dato Stempel Underskrift

(*) Det ikke-gældende overstreges.
(1) Det ikke-gældende overstreges.
(2) Sæt kryds ved det gældende.
(3) Uudnyttet plads overstreges. Dette gælder også, selv om der er vedlagt ordresedler.
(4) De varer og/eller ydelser, der ikke kan komme i betragtning, overstreges i rubrik 5 eller på vedlagte ordreseddel.

▼B

Vejledning

1. For leverandøren og/eller den godkendte oplagshaver tjener denne attest som dokumentation for afgiftsfritagelse, når det gælder levering af varer eller ydelser til de fritagelsesberettigede organisationer/enkeltpersoner, der er omhandlet i artikel 151 i direktiv 2006/112/EF og artikel 13 i direktiv 2008/118/EF. Der skal derfor udstedes en attest for hver leverandør/godkendt oplagshaver. Desuden skal leverandøren/den godkendte oplagshaver opbevare denne attest i overensstemmelse med de regler, der gælder i hans medlemsstat.

2. a) Den generelle specifikation for det papir, der skal benyttes, er fastsat i *Det Europæiske Fællesskabs Tidende* C 164 af 1.7.1989, s. 3.

   Der benyttes hvidt papir til samtlige eksemplarer, og formatet er 210 ×297 mm, idet der med hensyn til papirets længde tillades en maksimal afvigelse på minus 5 mm og plus 8 mm.

   Fritagelsesattesten udfærdiges i to eksemplarer, når der er tale om punktafgiftsfritagelse:

   — en kopi, som afsenderen opbevarer

   — en kopi, som ledsager de produkter, der er genstand for punktafgift, under transport.

   b) Eventuel uudnyttet plads i rubrik 5 overstreges, således at der ikke kan tilføjes noget.

   c) Dokumentet udfyldes læseligt og således, at det ikke er muligt at slette oplysningerne. Det er ikke tilladt at viske ud eller strege over. Attesten udfærdiges på et sprog, der er godkendt i værtsmedlemsstaten.

   d) Hvis der i beskrivelsen af varerne og/eller ydelserne (rubrik 5.B i attesten) henvises til en ordreseddel, der er udfærdiget på andet sprog end et sprog, der er godkendt i værtsmedlemsstaten, vedlægger den fritagelsesberettigede organisation/enkeltperson en oversættelse.

   e) Er attesten derimod udfærdiget på et andet sprog, som ikke er godkendt i leverandørens/oplagshaverens medlemsstat, vedlægger den fritagelsesberettigede organisation/enkeltperson en oversættelse af oplysningerne om de varer og ydelser, der er angivet i rubrik 5.B.

   f) Et godkendt sprog er et sprog, som anvendes officielt i medlemsstaten, eller et andet officielt sprog i Unionen, som efter medlemsstatens oplysninger kan anvendes til dette formål.

3. Med erklæringen i attestens rubrik 3 giver den fritagelsesberettigede organisation/enkeltperson de oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af fritagelsesansøgningen i værtsmedlemsstaten.

4. Med erklæringen i attestens rubrik 4 bekræfter organisationen oplysningerne i attestens rubrik 1 og 3a) og attesterer, at den fritagelsesberettigede enkeltperson er ansat i organisationen.

▼B

5. a) Henvisningen til ordresedlen (rubrik 5.B i attesten) skal mindst indeholde dato og ordrenummer. Ordresedlen skal indeholde alle de oplysninger, der er angivet i attestens rubrik 5. Hvis attesten skal stemples af værtsmedlemsstatens myndigheder, skal ordresedlen ligeledes stemples.

   b) Det er frivilligt, om man vil angive registreringsnummeret som defineret i artikel 22, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 2073/2004 af 16. november 2004 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet; momsregistreringsnummeret eller skatteregistreringsnummeret skal dog angives.

   c) Valutaerne angives ved hjælp af en kode på tre bogstaver i overensstemmelse med ISO-standard 4217, som er udarbejdet af Den Internationale Standardiseringsorganisation ([1]).

6. Ovennævnte erklæring fra den fritagelsesberettigede organisation/enkeltperson legaliseres i rubrik 6 ved hjælp af en påstempling fra værtsmedlemsstatens ansvarlige myndigheder. Disse myndigheder kan gøre godkendelsen afhængig af, at en anden myndighed i medlemsstaten giver sit samtykke. Det er op til de ansvarlige skattemyndigheder at indhente dette samtykke.

7. For at forenkle proceduren kan de ansvarlige myndigheder dispensere fra kravet om, at den fritagelsesberettigede organisation skal anmode om påstempling, hvis der er tale om fritagelse til officiel brug. Den fritagelsesberettigede organisation skal angive denne dispensation i attestens rubrik 7.

([1]) Her anføres nogle af de almindeligt anvendte valutakoder: EUR (euro), BGN (bulgarske lev), CZK (tjekkiske koruna), DKK (danske kroner), GBP (pund sterling), HUF (ungarske forint), LTL (lettiske lats), PLN (polske zloty), RON (rumænske leu), SEK (svenske kroner), USD (amerikanske dollars).

▼B

BILAG III

Artikel 56 i denne forordning

Enhed	Vægte, der forhandles
Kg	12,5/1
Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Ounce (1oz = 31,1035 g)	100/10/5/1/$^{1}/_{2}$/$^{1}/_{4}$
Tael (1 tael = 1,193 oz.) ([1])	10/5/1
Tola (10 tolas = 3,75 oz.) ([2])	10

([1]) Tael = en traditionel kinesisk vægtenhed. Den nominelle finhed for en tael-barre fra Hongkong er 990, men i Taiwan kan 5- og 10-tael-barrer have en finhed på 999,9.
([2]) Tola = en traditionel indisk vægtenhed for guld. Barren med den mest populære størrelse er 10 tola med en finhed på 999.

▼B

BILAG IV

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1777/2005	Denne forordning
Kapitel I	Kapitel I
Artikel 1	Artikel 1
Kapitel II	Kapitel III og IV
Kapitel II, afdeling 1	Kapitel III
Artikel 2	Artikel 5
Kapitel II, afdeling 2	Kapitel IV
Artikel 3, stk. 1	Artikel 9
Artikel 3, stk. 2	Artikel 8
Kapitel III	Kapitel V
Kapitel III, afdeling 1	Kapitel V, afdeling 4
Artikel 4	Artikel 28
Kapitel III, afdeling 2	Kapitel V, afdeling 4
Artikel 5	Artikel 34
Artikel 6	Artikel 29 og 41
Artikel 7	Artikel 26
Artikel 8	Artikel 27
Artikel 9	Artikel 30
Artikel 10	Artikel 38, stk. 2, litra b) og c)
Artikel 11, stk. 1 og 2	Artikel 7, stk. 1 og 2
Artikel 12	Artikel 7, stk. 3
Kapitel IV	Kapitel VI
Artikel 13	Artikel 42
Kapitel V	Kapitel VIII
Kapitel V, afdeling 1	Kapitel VIII, afdeling 1
Artikel 14	Artikel 44
Artikel 15	Artikel 45
Kapitel V, afdeling 2	Kapitel VIII, afdeling 4
Artikel 16	Artikel 47

▼B

Forordning (EF) nr. 1777/2005	Denne forordning
Artikel 17	Artikel 48
Kapitel VI	Kapitel IX
Artikel 18	Artikel 52
Kapitel VII	Kapitel XI
Artikel 19, stk. 1	Artikel 56
Artikel 19, stk. 2	Artikel 57
Artikel 20, stk. 1	Artikel 58
Artikel 20, stk. 2	Artikel 62
Artikel 20, stk. 3, første afsnit	Artikel 59
Artikel 20, stk. 3, andet afsnit	Artikel 60
Artikel 20, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 63
Artikel 20, stk. 4	Artikel 61
Kapitel VIII	Kapitel V, afdeling 3
Artikel 21	Artikel 16
Artikel 22	Artikel 14
Kapitel IX	Kapitel XII
Artikel 23	Artikel 65
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag III